USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyň JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **V. Ž.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2017, č. j. OAM-162/LE-LE05-LE26-PS-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 15. 12. 2017, č. j. 17 A 149/2017 – 48,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 31. 10. 2017 zajistil žalobce podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Doba zajištění byla stanovena do 17. 2. 2018. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Plzni, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností. Současně požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 7. 3. 2018, č. j. 1 Azs 18/2018 – 47, žádost zamítl a vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě dvou týdnů předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soud také poučil stěžovatele, že v případě nevyhovění výzvě kasační stížnost odmítne.

[3] Usnesení č. j. 1 Azs 18/2018 – 48 bylo stěžovateli doručeno ve čtvrtek 12. 4. 2018. Z § 40 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) plyne, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Soudem určená lhůta dvou týdnu proti marně uplynula ve čtvrtek 26. 4. 2018.

[4] Stěžovatel nedoložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti ve lhůtě stanovené soudem, ani později. Stejně tak neprokázal (a ostatně ani netvrdil), že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

[5] Nedoložení zastoupení stěžovatele (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) brání věcnému projednání kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

[6] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. května 2018

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu